

Βασιλεὺς τῶν Εῤρούλων, ἐκυρίευσεν τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐβίασε τὸν Λύγούστουλον νὰ παραιτήσῃ τὴν βασιλείαν. Ἐδῶ τελειώνει τὸ βασιλεῖον τῆς Δύσεως.

Ἡ ἱστορία τῆς ἀκολουθίας τῶν βασιλέων τῆς Ἀνατολῆς, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ τῆς Ῥώμης βασιλείου, ἠμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς ἐποχάς.

Ἡ πρώτη, μετὰ τὸν Ἀναστάσιον, διάδοχον τοῦ Ἰηώνου, ἕως τὸν Βασίλειον τὸν Μακεδόνα, περιέχει διάστημα 376 χρόνων.

Ἡ δευτέρα, μετὰ τὸν Βασίλειον, ἕως τὸν Βελδοῦϊνον, βασιλέα Γάλλον, περιέχει διάστημα 337 χρόνων.

Ἡ τρίτη, μετὰ τὸν Βελδοῦϊνον, ἕως τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον, τελευταῖον βασιλέα, περιέχει διάστημα 249 χρόνων.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι΄.

Περί Ἠλεκτρισμοῦ.

Διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν μερικά φαινόμενα, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦν εἰς τὴν Ἀτμοσφαιραν, πρέπει νὰ εἶπω πρῶτον διὰ μερικά ἄλλα. Τὸ ἠλεκτρον (κεχυμπάρι), ὅταν τριφθῇ δυνατὰ μὲ μάλλινον ὕφασμα, σύρει τὴν τρίχα. Τίς ἢ αἰτία τούτου, δὲν ἠξεύρομεν· ὀνομάζομεν ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα, ἠλεκτρισμόν. Τὸ αὐτὸ ἀκολουθεῖ καὶ εἰς τὸ γυαλίον, καὶ εἰς τὴν Πίσσαν, καὶ εἰς ἄλλα σώματα, τὰ ὅποια μὲ τὴν τριβὴν παραστένουν τὸν ἠλεκτρισμόν.

καὶ δὲν τὸν ἀφίνουν νὰ σκορπισθῆ· καὶ διὰ τοῦτο λέγονται κακοὶ ἀγωγοὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Τὰ ἄλλα σώματα, καθὼς τὰ μέταλλα, τὰ ὑγρά κ. τ. λ. ἀρπάζουν τὸν ἠλεκτρισμόν, καὶ τὸν μεταδίδουν· καὶ διὰ τοῦτο λέγονται Καλοὶ Ἀγωγοὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Αὕτη ἡ μηχανή *) λέγεται ἠλεκτρική. Ὅσον καιρὸν στρέφω τὴν λαβὴν, ὁ ὑέλινος δίσκος, τριβόμενος μεταξύ τῶν δύο προσκεφαλαίων μὲ τρίχας, προξενεῖ τὸν ἠλεκτρισμόν. Ἐὰν διπλώσω τὸν δάκτυλον, καὶ μὲ τὸν ἀρμόν ἐγγίξω τὸν ἀγωγόν, ἐπειδὴ ἡ ἠλεκτρικὴ ὕλη ζητεῖ τὴν ἰσοσταθμίαν εἰς ὅλα τὰ σώματα, καὶ ὁ δάκτυλός μου ἔχει ὀλιγώτερον ἠλεκτρισμόν, μέρος τούτου πηδᾷ ἀπὸ τὸν ἀγωγὸν εἰς τὸν δάκτυλόν μου· καὶ τότε ἀκούεται κρότος, καὶ εἰς τὸ σκότος φαίνεται σπινθήρ.

Ὁ ἀγωγός, ὡς μετάλλινος, ἀρπάζει τὴν ἠλεκτρικὴν ἀπὸ τὸν τριβόμενον δίσκον· δὲν τὸν σκορπίζει ὅμως εἰς τὴν γῆν· διότι στηρίζεται ἐπάνω εἰς ὑέλινον πόδα. Ὁ ἠλεκτρισμός, ἀφοῦ περάσῃ ἀπὸ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸ σῶμα μου, χύνεται εἰς τὴν γῆν· ἀλλ' ἐὰν πατῶ ἐπάνω εἰς σανίδα, βαλμένην ἐπάνω εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα, ἡ ἠλεκτρικὴ μένει ἐπάνω μου, εἰς ὅσον καιρὸν τρίβεται ὁ δίσκος· καὶ καθεῖς, ὅταν μ' ἐγγίξῃ εἰς τὴν χεῖρα, θέλει ἐκβάλλει σπινθήρα. Διὰ νὰ φανῆ τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα, πρέπει νὰ μὴν ἔχη ὑγρασίαν τὸ δωμάτιον.

*) Δὲν εἶναι πολυέξοδον πρᾶγμα μία μικρὰ ἠλεκτρικὴ μηχανή.

Φυσικὴ Ἱστορία.

Πτηνά.

Τὰ πτηνά, ἐπειδὴ ἔχουν καθαρώτατα ὀμμάτια, καὶ βλέπουν ἀπὸ μακρὰν πολλὰ ἀντικείμενα, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνήσυχα, καὶ πάντοτε ἔχουν χαράν. Τὴν ἀνοιξιν, ὅταν ὅλη ἡ φύσις ἀνικνεόνηται, ζητοῦσι καὶ αὐτὰ νὰ πολυπλασιάσωσι τὸ εἶδος τῶν. τότε λοιπὸν διαλέγουν τὴν σύζυγον τὴν ἀγαπῶσι, καὶ προσκολλῶνται εἰς αὐτὴν μὲ σταθερότητα, ἂν καὶ ἦναι ἐκ φύσεως ἄστατα. Μερικὰ ζῶσιν ὁμοῦ, ἕως νὰ τεκνοποιήσωσι, καὶ νὰ ἀναθρέψωσι τὰ τέκνα τῶν ἄλλα, καθὼς αἱ περισσότεραὶ καὶ αἱ τρυγόνες τὰ χωρίζει μόνος ὁ θάνατος.

Ἀφοῦ ἀγαπηθῶσι, περνοῦν τὰς ἡμέρας τῶν εἰς τὸ νὰ χαιδεύωνται, νὰ κελαδοῦν, καὶ νὰ κτίζουσι τὴν φωλεάν τὸ θηλυκὸν. ἀφοῦ γεννήσῃ τὰ αὐγά, τὰ ζεσταίνει μὲ τὴν θερμότητα τοῦ σώματος. Δὲν ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν φωλεάν, καὶ προτιμᾷ νὰ πεινᾷ παρὰ νὰ κινδυνεύσωσι τὰ πουλῖα της.

Τοῦ αὐγοῦ τὸ ἐξώφλιον ἔχει πόρους, ἀπὸ τοὺς ἐποίους ἐξατμίζεται τὸ ὑγρὸν. Ὅταν ἦναι παλαιὸν, φαίνεται μέσα ὁ εὐκαιρος τόπος, καὶ ἠμπορεῖς τοῦτο νὰ τὸ ἴδῃς, ἂν βάλῃς τὸ αὐγὸν μεταξὺ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ὀμματίου. Διὰ νὰ φυλάξῃς νωπὰ τὰ αὐγά, πρέπει νὰ κλείσῃς τοὺς πόρους, διὰ νὰ μὴν ἐξατμισθῇ τὸ ὑγρὸν, μὲ βερονίκην, ἢ μὲ ἀλειμμα, ἢ μὲ ἀναλυμένον κηρίον· πρέπει ὅμως νὰ μὴν ἐκάθισεν εἰς τὸ αὐγὸν ἢ ὄρνιθα.

Τὸ πουλίον μέσα εἰς τὸ αὐγὸν, τρέφεται εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ τὸ ἀσπράδιον, καὶ ὅταν δυναμωθῶσι τὰ μέλη του, τότε ἀρχίζει νὰ τρέφεται μὲ τὸ κίτρινον. Ἐπάνω εἰς τὸν ὑμένα, ὁ ὁποῖος περικυκλῶνει τὸ κίτρινον, εὐρίσκαται μία μικρὰ λευκὴ στιγμὴ, καὶ εἶναι ὁ μόνος βλαστὸς, ὅπου κεῖται τὸ πουλίον, καὶ ἀπὸ τότε ἔχει ὅλα του τὰ μέλη τυλιγμένα· ὅμως εἰς μικρὰν στιγμὴν, καὶ ἡ θερμότης τὰ ἐκτυλίσσει ὅλα.

Ὅταν τὰ πτερὰ τοῦ βρέφους ἡμποροῦν νὰ τὸ βαστάξωσι, τὰ προσκαλοῦν οἱ γονεῖς, διὰ νὰ ἔβγωσι πλέον ἀπὸ τὴν φωλεάν· δὲν φέρουσιν εἰς αὐτὰ τροφήν, καὶ στέκονται μακρὰν ἀπὸ τὴν φωλεάν, καὶ τὰ κρίζουν, καὶ οὕτω τὰ ἀναγκάζουν νὰ πετάξωσι· δὲν μακρύνονται ἕως εἰς ἕνα καιρὸν. Τέλος, δὲν τὰ δίδουν τίποτε, καὶ ἡ πείνα τὰ ἀναγκάζει νὰ ὑπάγουν εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς.

Θεωρία τῆς Φύσεως

Φυσικὴ ἁρμονία τῶν φυτῶν.

Τὸ πράσινον χρῶμα τῶν φυτῶν εἶναι ἁρμονία δύο χρωμάτων, τὰ ὁποῖα, εἰς τὴν γέννησίν των, εἶναι ἐναντία· διότι εἶναι τὸ κίτρινον χρῶμα τῆς γῆς, καὶ τὸ γαλάζιον τοῦ οὐρανοῦ. Ὅθεν, εἰάν ἡ φύσις ἔδιδεν εἰς τὰ φυτὰ χρῶμα μόνον κίτρινον, ἔπρεπε νὰ μὴ διακρίνωνται ἀπὸ τὴν γῆν. Καὶ εἰάν ἔδιδε μόνον γαλάζιον, ἔπρεπε νὰ μὴ διακρίνωνται ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Τὸ θαυμασιώτερον εἶναι, ὅτι,

ἂν καὶ ὅλα τὰ φυτὰ ἦναι πράσινα, καθὲν ὅμως ἔχει ἰδιαίτερον πράσινον χρῶμα, διὰ τὸ διακρίνεται ἀπὸ τὸ πλησίον.

Ἡ φύσις ἔβαλεν εἰς τὰ φυτὰ καὶ ἀντιθέσεις· ὅσα βλαστάνουν ἀμέσως ἀπὸ τὴν γῆν, εἶναι πρασίνου χρώματος καὶ τὰ φύλλα, καὶ ὁ καυλός· ἀλλ' ὅσα βλαστάνουν μεταξύ χόρτων, ἔχουν τὸν καυλὸν κοκκινωπὸν, διὰ τὸ διακρίνεται. Ὅσα ἀνθη γίνονται εἰς τὰ ὑψηλὰ δένδρα, κανὲν δὲν ἔχει χρῶμα γαλάζιον, διὰ τὸ μὴ συγχέονται μὲ τὸν οὐρανόν· γαλάζιον ὅμως χρῶμα ἔχουν, ὅσα γίνονται ἐπάνω εἰς χαμηλὰ δένδρα ἐξεναντίας, τὸ χρῶμα τῆς γῆς, εἶναι κοινὸν εἰς τὰ παρὶκά τῶν ὑψηλῶν δένδρων, καθὼς εἰς τὰ κάστανα, καρύδια κ. τ. λ. Αὗται αἱ ἀρμονίαι καὶ ἀντιθέσεις ἠδύνουσι τὴν ἔρασιν. Δὲν θέλομεν τελειῶσαι ποτὲ, ἂν θελήσωμεν τὸ παρατηρήσωμεν ὅλας τὰς ἀρμονίας καὶ ἀντιθέσεις, αἱ ὅποια ἀδύνατον εἶναι τὸ ἐγίναν αὐτομάτως, καὶ χωρὶς κανένα σκοπὸν.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

Ἐφθασεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς ἕνα βράχον (εἰς τὴν Ἀσίαν), ὅπου ἦτον ὠχυρωμένος ὁ Ἀρίβαζος μὲ τριάκτα χιλ. στρατιωτῶν, καὶ μὲ ἐφόδια διὰ δύο χρόνους. Ὁ βράχος οὗτος ἐλέγετο Ἄορος Πέτρα, καὶ ἦσαν κρημνοὶ ὀλόγυρα. Τριακόσιοι νέοι ἐρπύσαντες μὲ τὴν κοιλίαν, ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν, καὶ ἔδωκαν τὸ σύνθημα. Ἐντρομος ὁ Ἀρίβαζος παρεδόθη μὲ τὸ στράτευμά του εἰς τὸν Ἀλέξανδρον.

Ἡ μεγαλητέρα ἀντίστασις, τὴν ὁποίαν ἀπήντησεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὰς Ἰνδίας, ἦτον ὁ Πῶρος, ὅστις εἶχε πολυάριθμον στρατεύμα, καὶ πολλοὺς ἐλέφαντας. Ἐστάθη εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Ὑδάσπου, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ πέρασμα καὶ τῶντι ὁ ποταμὸς ἦτον βαθύς. Ὁ Ἀλέξανδρος ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐναντίαν ὄχθην μερικὸν στρατεύμα, καὶ ὁ Ἀτταλὸς ἐφαίνετο εἰς τοὺς ἐχθρούς ὡς νὰ ἦτον ὁ Ἀλέξανδρος· αὐτὸς δὲ ὑπῆγε νὰ περάσῃ τὸν ποταμὸν ἀπὸ ἄλλο μέρος. Τότε ἐξέβραγε σφοδρὰ ἀνεμοταραχὴ, καὶ ἐφαίνετο, ὅτι τὰ στοιχεῖα ἐναντιόνοντο εἰς αὐτόν. Τότε ἐφώνησεν „ὦ Ἀθηναῖοι! „εἰς ποῖον κίνδυνον ἐμβαίνω, διὰ νὰ φανῶ ἄξιός „τῶν ἐπαινῶν σας.“ Καὶ ἐπειδὴ ὁ Πῶρος ἐπρόσφεχεν εἰς τὰ κινήματα τῶν ἀντικρῶ Μακεδόνων, ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέρασε τὸν ποταμὸν νύκτα, χωρὶς κανένα ἐμπόδιον. Εἰς μίαν πεισματώδη μάχην, ἐνίκησε τὸν Πῶρον, ἀλλ' οὗτος ἐφύλαξε γενναῖον φρόνημα. Καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος ἑ „πῶς ἤθελε „νὰ τὸν μεταχειρισθῆς ὡς βασιλέα τὸν ἀπεκρίθη.“ Ὁ Ἀλέξανδρος τὸν ἀφῆκεν εἰς τὸν θρόνον του, καὶ οὗτος ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸν νικητὴν.

Ἱστορία τῶν Ἐθνῶν.

Βυζαντινὴ Ἱστορία.

Ἐποχὴ πρώτη μετὰ τὸν Ἀναστάσιον,
ἣτις διήρκεσεν ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιον,
ἕως Βασίλειον τὸν Μακεδόνα, 376
χρόνους.

491. — Ἀναστάσιος Α'. ἔλαβε τὴν βασιλείαν διὰ μίαν ἐκδιουργίαν τῶν αὐλικῶν. Ἦ δειξεν εἰς τὴν ἀρχὴν εὐσέβειαν, μετριότητα καὶ δικαιοσύνην· ἀλλ' ἐμισήθη ὕστερον διὰ τὴν φιλαργυρίαν καὶ σκληρότητά του. Ἐβασίλευσεν εἰκοσιεπτὰ χρόνια, καὶ ἀπέθανεν ἀπὸ κεραυνὸν εἰς ἡλικίαν 88 χρόνων.

Ὁ Ἰουττῖνος τὸν διεδέχθη, ὅστις εἶχε μεγάλα προτερήματα ἀπλοῦς στρατιώτης ὧν, ἔφθασεν εἰς τὰ πρῶτα ἀξιώματα. Δὲν ἤξευρε πρῶτον ἀ διαβάσει, μ' ὅλον τοῦτο, ὅχι ὀλιγώτερον ἐδούλευσε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ βασίλειον, εἰς διάστημα ἑννέα χρόνων τῆς βασιλείας του· ἀφῆκεν ὀνομαστὶ διάδοχον τὸν Ἰουστινιανὸν ἀνεψιόν του, καὶ ἀπέθανεν ἑβδομήντα ἑπτὰ χρόνια.

527. — Ἰουστινιανὸς ὁ Α'. ἐφάνη ὀλιγώτερον περίφημος διὰ τὰ προσωπικά του προτερήματα, παρὰ διὰ τοὺς μεγάλους ἀνδρας, οἱ ὅποιοι ἠκμασαν εἰς τὸν καιρὸν του, μάλιστα διὰ τὸν στρατηγὸν Βελισάριον.

Ἐδιάλεξε δέκα ἐπιτηδεῖους νομικοὺς, (πρῶτος αὐτῶν ἦτον ὁ σοφὸς Τριβώνιος) διὰ νὰ συνάξωσιν

εἰς ἓν τοὺς Ῥωμαίκοὺς νόμους. Καὶ ἐδιόρισε νὰ ὀνομά-
 ζεται αὕτη ἡ Συλλογὴ Κώδιξ Ἰουστινιανοῦ.
 Ἐσύναξε καὶ τὰς σκορπισμένας ἀποφάσεις τῶν
 κριτῶν, καὶ τὰς ἐδιαίρεσεν εἰς πενήντα, ὀνομάσας
 αὐτὰς Πανδέκτας· ἐσύναξε καὶ τοὺς νεωτέρους νό-
 μους εἰς ἓν, τὸ ὁποῖον ὠνόμασε Κώδικα Νέον. Τὸν
 διεδέχθη ὁ Β'. Ἰουστῖνος.

Βελισάριος, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους στρα-
 τηγούς τοῦ αἰῶνος του, ἐκυρίευσε τὴν Καρχη-
 δόνα, ὑπέταξε τὸν Γελίμερον, (ὅστις εἶχεν ἀρπάσει
 τὴν βασιλείαν τῶν Βανδάλων) ἤνωσε τὴν Ἀφρικὴν
 μὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Βυζαντίου, ἠλευθέρωσε τὴν
 Ἰταλίαν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Γότθων, ἐδίωξε
 τοὺς Οὐνους, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν ἔφοδον εἰς τὸ βα-
 σίλειον τοῦ Βυζαντίου. Τὸ τέλος του διαφόρων διη-
 γοῦνται οἱ ἱστορικοὶ ἄλλοι λέγουν, ὅτι ὁ Ἰουστινια-
 νὸς τὸν ἐτύφλωσεν, ὑπεπτεύσας ὅτι ἐμελετοῦσε ν'
 ἀρπάσει τὴν βασιλείαν· ἄλλοι λέγουν, ὅτι ὁ Βε-
 λισάριος ἐπανέλαβε τὰ ἀξιώματά του, καὶ ἀπέ-
 θανεν εἰρηνικὰ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς
 τοὺς 565.

565. — Ἰουστῖνος ὁ Β'. εἶχε ἰδιεφθαρμένα
 ἦθη· ἐβασίλευσε δεκατρεῖς χρόνους, καὶ ἄλλο καλὸν
 δὲν ἔκαμεν, εἰμὴ ὅτι ὠνόμασε διάδοχον τὸν Τιβέ-
 ριον Κωνσταντῖνον. Οὗτος ἐγίνε συμβασιλεὺς μὲ τὸν
 Ἰουστῖνον εἰς τοὺς 577. ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, καὶ
 ἀπέθανεν ἐνδόξως, βασιλεύσας χρόνους τέσσαρας.
 Τὸν διαδέχεται Μαυρίκιος ὁ Γαμβρός του.

582. — Οἱ πρῶτοι χρόνοι τῆς βασιλείας
 τοῦ Μαυρικίου ἦσαν ἐνδόξοι ὕστερον ὅμως δὲν ἠθέ-
 λησε νὰ ἐξαγοράσῃ μὲ ὀλίγην τιμὴν πλῆθος αἰχ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ

μαλώτων, τοὺς ὁποίους ἠχμαλώτευσεν ὁ Χάγανος βασιλεὺς τῶν Λυάρων· ὅθεν οὗτος θυμωθείς, τοὺς ἀπεκεφάλισεν ὅλους. Φωκάς, ὁ ὁποῖος, ἑκατόνταρχος ὢν, ἀνέβη εἰς τὰ μεγαλώτατα ἀξιώματα τοῦ βασιλείου, εὔρηκεν αἰτίαν τὴν γενικὴν δυσαρρέσκειαν, καὶ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ. Κατέσφαξε τὸν Μαυρίκιον, τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ τέκνα του, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον. Ὁ Μαυρίκιος εἶχε βασιλεύσει εἴκοσι χρόνους.

Ἡ βασιλεία τοῦ Φωκά διήρκεσε σχεδὸν ὀκτῶ χρόνους. Ὁ τύραννος οὗτος ἐχώθη εἰς τὴν ἀσωτείαν, καὶ μετεχειρίσθη τὰς σκληροτάτας ὠμότητας.

Ἡράκλειος, διοικητὴς τῆς Ἀφρικῆς, ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τοῦ Φωκά, τὸν ἐνίκησε, τοῦ ἔκοψε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐκηρύχθη βασιλεὺς.

641. — Κωνσταντῖνος Γ', καὶ Ἡρακλείονα υἱοὶ τοῦ Ἡρακλείου, ἀνετράφησαν ὁμοῦ εἰς τὰ βασίλεια. Ὁ πρῶτος ἀπέθανεν εἰς διάστημα ὀλίγων μηνῶν. τὸν Κωνσταντῖνον διεδέχθη ὁ πρωτότοκος υἱὸς Κώνστας Β'. Ἐβασίλευσεν εἴκοσιεπτὰ χρόνους, καὶ ἐδόλονήθη ἀπὸ ἑναε τοῦ δαῦλον.

Τοῦτον διαδέχεται Κωνσταντῖνος Δ', ὁ ἐπωνομασθεὶς Πωγωνάτος· καὶ ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ χρόνους.

685. — Γουστίνιανὸς Β' υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Κωνσταντῖνου, σκληρὸς ἀνὴρ, καὶ χωρὶς πνεύμα, ἐβασίλευσε δέκα πέντε χρόνους· ἐννέα χρόνους, πρὶν καταβιβασθῆ ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔξ μετὰ τὴν ἀποκατάστασίν του. Δύο βασιλεῖς ἐβασίλευσαν εἰς τὸ μεταξύ διάστημα, ἦγουν εἰς δέκα χρό-

ρους, Λεόντιος καὶ Τιβέριος Β'. ὁ λεγόμενος Ἀψίμαρος ὁ Ἰουστινιανὸς ἔβαλε καὶ τοὺς ἐφόνευσαν.

Μετὰ τὸν θάνατον τούτου τοῦ τυράννου, τὸ βασίλειον εἶχε τρεῖς βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι διεδέχθησαν ἀλλήλου· εἰς πολλὰ ὀλίγον διάστημα ὁ Φιλίππικὸς Βαρδάνης, Ἀρτέμιος, ὁ ἐπωνομασθεὶς Ἀναστάσιος Β'. καὶ Θεοδόσιος Γ'.

717. — Λέων Γ'. ὁ Ἰσαυρος, ἀπὸ ποταπὸν γένος, ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Γ'. Θεοδόσιον ἐφύλαξε μὲ ἀνδρίαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, πολιορκουμένην ἀπὸ τοὺς Σαρακηνούς· εἶτα ἐφάνη μέγας εἰκονομάχος. Ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν σοφῶν· ἔκαυσε τὴν βιβλιοθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας εἴκοσι τέσσαρας χρόνους. Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος, ὁ υἱὸς τοῦ τὸν διεδέχθη. Οὗτος ἐτυράννησε τοὺς ὑπηκόους του εἰς πλείοτερον διάστημα παρὰ τριάντα τέσσαρας χρόνους. Λέων ὁ Δ'. ὁ ὀνομαζόμενος Χάζαρος, ὁ υἱὸς τοῦ τὸν διεδέχθη, τὸν ἐμιμήθη, καὶ ἀπέθανε τὸν πέμπτον χρόνον τῆς βασιλείας του.

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Δ'. ὁ Λομβάρδος ἐκυρίευσε τὴν ἐξαρχίαν τῆς Ῥαυέννης, καὶ ἡ Ῥώμη διόλου ἀπεξενώθη ἀπὸ τὴν βασιλείαν τῶν αὐτοκρατορῶν.

786. — Κώνστας ΣΤ'. ὁ λεγόμενος Πορφυρογέννητος, υἱὸς καὶ διάδοχος Λέοντος τοῦ Δ'. ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, κυβερνώμενον ἀπὸ τὴν μητέρα του Εἰρήνην. Ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν, ἐκαθάρισε τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ μερικοὺς τυράννους, καὶ ἐκυρίευσε τὸ Βενεβέντον ἀπὸ τοὺς Λομβάρδους. Τὰ ἐλαττώματά του καὶ αἱ ἀσωτεῖαι του ἐκίνησαν πολ-

λους ἐχθρούς· ἡ μήτηρ του τὸν ἐφυλάκωσε καὶ τὸν ἐτύφλωσεν· ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ χρόνια.

Εἰρήνη ἡ βασίλισσα, περίφημος διὰ τὴν ὠραιότητά της, ἐβασίλευσε μὲν ἕως τοὺς 802, ὅποτε Νικηφόρος, ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς, τὴν ἐξώρισεν εἰς τὴν Μυτιλήνην, ὅπου ἀπέθανε τὸν ἀκόλουθον χρόνον.

802. — Ὁ Ἄρπαξ Νικηφόρος ἐβασίλευσε σχεδὸν ἑννέα χρόνια, καὶ ἐφονεύθη εἰς μάχην ἐναντίον τῶν Βουλγάρων.

Ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς του Σταυράκης· ἀλλὰ μόλις ἐφάνη ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, καὶ τὸν διεδέχθη Μιχαὴλ ὁ Κουροπαλάτης ὁ συγγενὴς του· ἀφοῦ ἐβασίλευσεν ἕνα χρόνον, καὶ μερικοὺς μῆνας, Λέων ὁ Ε΄ ἤρπασε τὸν θρόνον, ὁ δὲ Μιχαὴλ ἔγινε μοναχὸς, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ μοναστήριον.

Λέων ὁ Ἀρμένιος ἐνίκησε τοὺς Βουλγάρους, ἀλλ' ἐμισήθη ὕστερον διὰ τὰς σκληρότητας καὶ διωγμούς του· ἐδολοφονήθη, βασιλεύσας ὑπὲρ τοὺς ἑπτὰ χρόνια, ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς Μιχαὴλ τοῦ Β΄ τοῦ διαδόχου του.

Ὁ Νικηφόρος ἦτον Ἕλληνας τὸ γένος· εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας του, τὸ βασίλειον τῆς Ἀνατολῆς λείψανον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ βασιλείου, ὠνομάσθη βασίλειον Ἑλληνικόν.

820. — Μιχαὴλ ὁ Β΄ ἀνάξιος τοῦ θρόνου διὰ τὰ ἐλαττώματα, καὶ ἀνεπιτηδεϊότητά του, ἐβασίλευσε σχεδὸν ἑννέα χρόνια. Θεόφιλος ὁ υἱὸς του τὸν διεδέχθη, ἀνὴρ πολεμικὸς, ἀλλὰ δῖος τῶν εἰκόνων· ἐβασίλευσε δώδεκα χρόνια. Μιχαὴλ Γ΄ ὁ υἱὸς του, ὀνομαζόμενος Μέθυστος, ἐβεβαίωσε

τοῦτο τὸ ἐπωνύμιον, βασιλεύσας εἴκοσι ἕξ χρόνους, με̄ πολλάς ἀσωτείας. Ἡ Θεοδώρα ἐδιοίκησε τὸ βασίλειον με̄ πολλὴν φρόνησιν. Ὁ ἀχάριστος υἱὸς τῆς τὴν ἠνάγκασε νὰ ζῆσῃ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς μοναστήριον με̄ τὰς θυγατέρας τῆς, καὶ ἀπέθανε δολοφονηθεῖσα.

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Α'.

Περὶ βροντῆς, ἀστραπῆς, καὶ ἀστροπελεκίου.

Ὅταν ᾖναι ἀνεμοζάλη, τὰ σύννεφα ἠλεκτρίζονται, καθὼς ὁ τριβόμενος δίσκος τῆς ἠλεκτρικῆς μηχανῆς. Ὅθεν, ὅταν τὸ ἠλεκτρισμένον σύννεφον σιμῶσῃ εἰς ἄλλο μὴ ἠλεκτρισμένον, ἢ μετρίως ἠλεκτρισμένον, μέρος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ πηδᾷ ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, καὶ εὐθὺς φαίνεται σπινθήρ, καὶ ἀκούεται κρότος, καὶ αὕτη εἶναι ἡ βροντὴ, καὶ ἡ ἀστραπή. Ἄν περναῖ τὸ ἠλεκτρισμένον σύννεφον ἐπάνω ἀπὸ δένδρον, ἢ ἀπὸ οἰκοδομὴν, ὁ ἠλεκτρισμὸς πηδᾷ εἰς ἐκεῖνο με̄ ὄρμην, καὶ καίει τὸ δένδρον, κρημνίζει τὴν οἰκοδομὴν, καὶ τοῦτο λέγεται ἀστροπελέκι. Ἐνίοτε ἡ ὄρμη τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀρπάζει πέτραν ἀπὸ κάμμίαν οἰκοδομὴν, τὴν καίει, καὶ τὴν ρίπτει καὶ ὁ χυδαῖος λαὸς νομίζει, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ ἀστροπελέκι. Διὰ νὰ φυλαχθῶσιν αἱ οἰκίαι ἀπὸ τὸ ἀστροπελέκιον, ὑψόνουν σουβλερᾶν σιδηρᾶν μύτην· διότι αἱ τοιαῦται αἰχμαὶ ἀρπάζουσι